

Dørdommeren i lige Forma og efter samme Love som de Frie.

§ 28.

Den Slave, som slaar sin Huusbond eller Gierinde eller sin Huusbonds Hustru eller Børn i Ansigtet, eller paa andre Steder slaar dem blodige, skal straffes paa Livet.

§ 29.

Ligesom de Excesfer og Forgribelser, som af Slaverne mod frte Folk forøves, skal strængelig straffes, saa skal de og efter Omstændighederne med Livs-Straf ansees.

§ 30.

Tyverie, som af Slaver begaaes paa Faar, Gjeder, Sviin, Høns, Vænder og deslige Creaturer, Sufferrør, Erter, Magnoc eller andre Hauge-Vexter, skal efter sammes Bestaendighed ansees, og skal Dommere være besjøiet at tilkjende Gjerningsmanden derfor at fagstryges, ja vel og at brændemarkes.

§ 31.

Huusbonderne og Gierne af de Slaver, som have begaaet Tyverie, skal være forbunden uagtet deres Slaver er tilfunden Livs-Straf, som paa dem skal fuldbyrdes, at oprette al den Skade, som af dem er foraarsaget, medmindre de heller til den Forurettede og Bestadigede vil overlade den skyldige Slave, hvortil de inden 3 Dage efter Dommens Afgjøelse sig under denne Valg-Friheds Fortabelse skal erklære.

§ 32.

De undvigte eller Maron-Slaver, som blive en Maaned borte, hvilken regnes fra den Dag af at deres Flugt og Undvigelse af deres Huusbonder er bleven tinglyst, skal begge Drer affjæres og brændemarkes paa den ene Skulder.

Derfom de anden Gang undvige, skal de, saafremt deres Flugt har været en Maaned, affjæres Læggene og brændemarkes paa den anden Skulder, men isald de tredie Gang bortløbe skal de miste Livet.

§ 33.

Derfom en Frigiven antager saadan bortløben Slave i sit Huus, skal han under Straff paa Kroppen være tilholden at betale samme Slaves Huusbonde 300 Pd. Sukker for hver Dag han har huset og hælet Rømningsmanden.

§ 34.

Derfom nogen Slave efter sin Huusbondes eller Giers Angivelse formedelst begangen Misgjerning, hvort han selv har ingen Deel, bliver straffet paa Livet; saa skal Slaven førend Executionen gaar for sig, vurderes, og hvad han er værd gjengjældes hans Huusbonde og Giere; til hvilken Ende og for at bringe den Summa tilveie, en Kopstat skal lægges paa enhver Slave paa det ganske Eyland, som maa være saa stor at den kan udgjøre den fornødne Summa, og skal fornævnte Kopstat ved Rettens Tvang uden at foraarsage Omkostninger inddrives.

§ 35.

Ingen Dommere, Fiscal, Secretair eller Rettens Betjentere skal i de Processer, hvor Slaver for Misgjerninger forfølges, tage de allermindste Sportuler eller Rettens Gebyr.

§ 36.

Det skal være Slavernes Huusbonder og Giere eller de over dem satte Betjentere tilladt, at lade Slaverne slutte i Jern, naar de holde det fornødent, saa og at lade dem pidffe med Riis eller Strikker. Men de skal ingenlunde have Magt at lade dem lægge paa Pinebænken eller lemlæste, og saafremt de skulle gjøre saadant, skal de enten med vilkaarlig Straff ansees eller miste Slaven.

§ 37.

Den Huusbond eller den Commandeur, som omkommer sin Slave eller den Slave, som staaer under hans Commando, skal criminaliter søges og tiltales, og efter Omstændighedernes Bestaendighed straffes.